

התובע: רועי ספיר ת.ז. 1-02394108
ע"י ב"ב עו"ד רונית סגל פרנק /או לילך ויינר
מרחה קהילת סלוניקי, 7 תל אביב 69513
טל: 03-6447484 פקס: 03-6447485

----- נ ג ד -----

הנתבעים: 1. כץ דורון ת.ז. 05390064
מר' יהודה הלוי 13 הרצליה
2. מועדון הג'ודו מכבי הרצליה ע"ר 3-942-032-58
הרב קוק 39 הרצליה

סכום התביעה: 596,994 ש"ח (סך של 14,310 ש"ח פיצויי פיטורים וסך של 180,330 ש"ח בגין אי תשלום שכר ו- 402,354 בגין עילות כספיות אחרות המפורטות בכתב התביעה)

כתב תביעה

1. הנתבעת 2 הינה עמותה רשומה שמטרתה טיפוח הפרט והקבוצה במסגרת תנועת "מכבי" בענף ספורט הג'ודו. מרכזה של העמותה במבנה ברח' הרב קוק 39 הרצליה, השייך לעירייה. לעמותה מועדון ספורט במבנה זה אשר מאז הקמתה מועברים בו בעיקר חוגי ג'ודו. העמותה מעסיקה מדריכים ומאמנים בדרגות שונות ובכירות בענף ספורט זה, וביניהם העסיקה את התובע ושמשה כמעבידתו בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב תביעה זה.
2. הנתבע 1 הינו יו"ר ומנהלה בפועל של הנתבעת 2 ושימש בכל הזמנים הרלבנטיים לכתב תביעה זה כממונה ואו כמפקח ו/או האחראי על עבודת התובע ושימש כמעבידו של התובע.
3. התובע הינו מאמן ג'ודו בכיר הנמנה עם מאמני הג'ודו הבכירים מהשורה הראשונה בישראל והמוכר בתחומו, בוגר וינגייט וחבר הסגל האולימפי לשעבר, בעל מדליות ותארים למכביר.
4. התובע עבד אצל הנתבעים כמאמן ומדריך ג'ודו ראשי ובכיר וראש הצוות המקצועי של הנתבעת 2, החל מחודש 9/98 (מועד הקמת העמותה) ועד לפיטוריו ביום 24.01.03, במהלך 53 חודשים ברציפות.
5. **השתלשלות העניינים:**
 - 5.1 התובע הועסק באופן קבוע אצל הנתבעים, בתקופה שבין ספטמבר 1998 ועד לחודש ינואר 2003. התובע סווג ע"י הנתבע 1 באופן מלאכותי כ"קבלן עצמאי" ועל פי דרישתו של הנתבע 1 על מנת לחסוך בעלויות.

5.2 בין התובע לנתבע 1, אשר שימש כממונה ואו כמפקח ו/או האחראי על עבודת התובע, בהיותו יו"ר ומנהלה בפועל של הנתבעת, שררו יחסי עבודה ושיתוף פעולה תקינים ופוריים. התובע, אשר לפני הקמת העמותה פעל כעצמאי, הפך לעובד של הנתבעת עם הקמתה ב- 14 לספטמבר 1998. על אף זאת בשל מעמדו הבכיר של התובע ובשל העובדה שהוא ניהל את המועדון והחוגים עד להקמתה של הנתבעת 2 המשיך הוא ותרים רבות לקידומה והתפתחותה של הנתבעת 2, ובין היתר פעל להעברת ספורטאים מצטיינים למועדון של הנתבעת וזאת על מנת להביא את הנתבעת להישגים תחרותיים בענף הגידו. הנתבעת בתקופת עבודתו של התובע קיבלה לראשונה בזכות הישגי ספורטאים נציגות ומנדט באיגוד הגידו שהינו המוסד העליון בענף זה בישראל. כל זאת בזכות ההכרה במועדון גידו של הנתבעת כמועדון הישגי ובין המובילים.

נספח א : תעודת האגד של העמותה – הנתבעת 2, ורשימת המייסדים.

5.3 הנתבע 1 הודה ולא פעם בתרומה הרבה שתרם התובע לנתבעת 2, לחניכיה ולספורטאים על פני תקופה של למעלה מ- 10 שנים (!!!) כאשר יזם הקמת המועדון בהרצליה ברח' הרב קוק 39 והפך אותו למרכז מרכז גידו מוכר מאז שנת 1990. כן הכירו הנתבעים בדירוג הבכיר של התובע המחזיק בתעודות מאמן וכי באמתחתו מספר לא מבוטל של מדליות ותעודות הוקרה למיניהם ובין היתר הוכרה של שני ראשי העיר של הרצליה, ויכולתו למשוך למועדון תלמידי גידו רבים בשל כך. **הלכה למעשה, הקמת הנתבעת 2 נבנתה על ההכרה המקצועית של התובע בענף והמוניטין שנצבר לה במשך השנים נצבר בעיקר בזכות ניהולו המקצועי ואימוניו של התובע ושמו הטוב.**

5.4 לקראת סוף שנת 2002 החלו להתערער היחסים בין התובע לבין הנתבע 1. בעקבות שמועות אשר הגיעו לאוזני התובע, החל התובע אט אט לפקוח עיניו לגבי המתרחש במועדון ולשאול את הנתבע שאלות. משגילה התובע כלפי הנתבע השגות לגבי אופן ניהולה של הנתבעת 2 בידי הנתבע 1 ובפרט דרך קבלת ההחלטות אשר להן השלכות על פעילותו המקצועית של החניכים ורווחתם, נוצר קרע של ממש בין הצדדים. **התובע חשף את מעשיו ומחדליו של הנתבע 1 בפניו, לאחר שהתברר לו כי הנתבע 1 עושה בכספי המועדון והעמותה כבתוך שלו ויש חשש לליקויים ואי סדרים, אשר לפי שהבין התובע מן הנתונים אשר חשף - עולים הם כדי הוצאת כספים במרמה מן המועדון – כספים אשר נועדו לקדם את ספורטאי המועדון ולא נועדו לכל מטרה אחרת זרה. הזנחת המועדון ופגיעה אפשרית בעתידים המקצועי של חניכיו חרו עד מאוד לתובע שכאמור היה ממקימי המועדון בפועל ומאמן בה עוד בטרם הפכה לעמותה רשומה.**

5.5 מחשבותיו אלו של התובע בסופו של דבר הועברו לבדיקת המשטרה ורשם העמותות. לאחרונה התקבלה תשובה חלקית ראשונה ממשרד רשם העמותות המצ"ב, ולפיה אומתו חששותיו של התובע באשר לא נתנו תשובות לדרך הוצאת הכספים מן העמותה, ואושרה המסקנה כי אין ועדת ביקורת בעמותה, וכי על הנתבע 1 להשיב כספים אותם קיבל מן העמותה. יוגדש כי אלו ממצאים ראשוניים אשר נתקבלו.

מצ"ב העתק מכתב שנשלח לנתבע 1, התלונה לרשם דו"ח הבדיקה נספח ב'

5.6 החל מרגע זה ואילך החל "מחול השדים" להרקם סביב הנתבע 1, כולו פרי מעשיו של הנתבע 1 אשר נצל את מעמדו הכלכלי כמעסיק ויו"ר העמותה ובעל זכות חתימה בלעדי מטעם העמותה, וכן קשריו המסועפים עם עיריית הרצליה ואיגוד הגידו- **והחל לחבל באופן שיטתי ונמרץ במעמדו של התובע בקרב עמיתיו למקצוע, בקרב חברי העמותה אצל הורי התלמידים במועדון, וביניהם חברי הנתבעת 2, אותם הדרך התובע במשך שנים ובאיגוד הגידו ומוסדותיו ובכך למעשה חתר לחבל בעתידו המקצועי של התובע ופגיעה בשמו הטוב כאחד המאמנים והספורטאים המובילים במדינת ישראל בענף זה. הנתבע 1 טרפד כל מהלך ממהלכי התובע תוך השמעת ביקורת נוקבת כלפיו, עד שלבסוף פיטר אותו מעבודתו והרחיקו מן העיר הרצליה.**

- 5.5.1 ביום 06.12.02 שלח הנתבע 1 מכתב בשם הנתבעת 2 (המצ"ב כנספח א' לכתב התביעה) לפיו הוחלט, (ע"י הנתבע וחבר עמותה נוסף) להוציא את התובע "לחופשה לאלתר עד לסוף העונה, דהיינו עד ליום 30.07.03 על מנת שיוכל לארגן את ענייניו הפרטיים ולחזור לאמן ללא כל הפרעות", מבלי שהתבקש הדבר ע"י התובע. תכלית "החופשה" זו עקת לשמיים, שכן המטרה היתה ברורה פיטורין והרחקת התובע מהנתבעת 2 וניטרולו מכל פעילות בה.
- 5.5.2 ביום 10.12.02, (לאחר ארבעה ימים בלבד) חזר בו הנתבע 1 ממכתבו הקודם וחתם על הסכם עבודה עם התובע אשר נועד להשיב את היחסים בין הצדדים, ולבקשת מספר הורים. הנתבע החליט לבטל לאלתר את החלטתו זו ולמשוך את מכתבו שלעיל ולחדש את הסכם העבודה וההתחייבויות בין הצדדים.
- 5.5.3 בין לבין הוסר השלט במקום אשר התנוסס מעל בנין אותו החזיקה הנתבעת 2, ועליו הותבע באותיות בולטות, מועדון הגיודו "מכבי הרצליה בהדרכת רועי ספיר".
- 5.5.4 ביום 24.01.03 שלח הנתבע 1 מכתב נוסף לתובע המודיע על הפסקת עבודתו לאלתר, בטענות שונות ומשונות, כאשר הנימוק המרכזי בו ונכתבו ע"י הנתבע 1 באותיות מודגשות, "בזמן שהותי בחו"ל ובידיעה שלא אהיה במועדון מספר ימים כנסת ישיבה... בניגוד חמור לתקנון העמותה". ברי, כי הנתבע 1 אשר חשש מן התובע וחשפת מעלליו שלו בידי התובע בפני פעילי הנתבעת 2, הורים לילדים לא הסכים כי התובע יוכל להשמיע דעותיו בהעדרו.
- 5.5.5 חוסר השקט של הנתבע 1, לא היה בלתי מבוסס, הוא ידע בשלב זה כי אין התובע יכול להשלים עם ההתרחשויות במועדון ומעשי הנתבע 1 הפועל ללא ועדת ביקורת ושלא למטרות העמותה אלא למען קידומו ורווחתו האישיים. בשל כך ניסה בדרכים עקלקלות לגרום לדחיקת רגליו של התובע מן המועדון בתחילה על ידי בקורת ובאמצעות מכתבים וטלפונים, ובהתבטאויות והאשמות חסרות כל שחר.
- 5.5.6 זאת ועוד. הגדיל הנתבע 1 לעשות כשהחל לנהוג בתובע בצורה פוגענית ומעליבה. הנתבע 1 החל להטיח בקול רם בפני התובע במספר הזדמנויות ביטויים מעליבים של זלזול וזאת בנוכחות הצוות המקצועי וחברי הנהלת הנתבעת 2 והן בפני חניכים והוריהם. כל זאת במטרה לפגוע בשמו הטוב וביושרו המקצועי של התובע לפגוע בתובע באופן אישי ולהביכו בפני אחרים ובפני חניכיו הקטינים. התנהגותו של הנתבע 1 כלפי התובע חסרת המעצורים נבעה מרצונו של הנתבע 1 ומהחלטתו להפטר מן התובע בכל מחיר כדי שהתובע לא יוכל לחשוף את מזימות הנתבע 1.
- 5.5.7 הנתבע ראשית החליף את מנעולי המועדון מבלי לתת לתובע מפתחות למקום מתוך כוונה ברורה למנוע כניסתו למקום ללא ידיעת הנתבע. הנתבע 1 החל הולך איימים על מדריכים אחרים אשר הוזהרו מפני גילוי תמיכה וצידוד בתובע, שכן גורלם כמדריכים במועדון אף הוא בסכנה.
- 5.5.8 ביום 4.1.03 הגיע התובע לאמן חניכים זאת ביום שישי בצהריים ואולם הנתבע 1 הודיע לו כי האימון בוטל וכי תתקיים פגישה. זאת למעשה היתה יוזמת הנתבע אשר הודיע בעצמו לחניכים לא להגיע לאימון תוך מתן הסבר שקרי כי התובע ביטל את האימונים לאותו יום.

5.5.9 אך בכך לא היה די , ביום 24.1.03 שוב לא התקיימו אימונים והתובע קיבל לידיו מכתב פיטורין ונדרש לעזוב את המקום מבלי שיוכל להפרד מחניכיו גורש בבושת פנים. לא זו אף זו ביום 31.1.03 ובמשך תקופה הציב הנתבע מאבטחים בכניסה למועדון עם הוראה ברורה לא לאפשר לתובע להכנס בשעריו, מחשש דמיוני למעשי בריונות של התובע, ועל מנת לנתק כל מגע אפשרי באקראי עם חניכיו.

5.5.10 במהלך מספר חודשים עשה התובע נסיונות נואשים לעבוד כמנהל ג'ודו במקומות שונים בעיר הרצליה, מכיוון שביקש להמשיך ולהתפרנס ממקצועו וכן משום פניות של ספורטאים והורים אשר בקשו כי ילדיהם ימשכו את תוכנית האימונים באמצעות המאמן אשר ילדיהם קשרו גורלם המקצועי עמו. אולם התברר כי בכל מקום שאליו פנה התובע , נחסמה כניסתו בשל כך שידו הארוכה של הנתבע 1 , השיגה אותו ומשום כך נמנע ממנו להתפרנס ברחבי העיר. הנתבע הפיץ שמועות בקרב אנשי מחלקת הספורט בעיריה ואף באיגוד הג'ודו וסיפר כי התובע הינו בחור בעייתי זומם מזימות וחורש תוכניות , אינו אמין ואין לסמוך עליו ובשל כך גם פוטר מעבודתו.

העתקי המכתבים הרלוונטים מצ"ב ומסומנים כנספח ג'

5.6 התובע יטען כי לאורך כל תקופת עבודתו ביצע את עבודתו בנאמנות, בחריצות וביעילות וזכה להערכת חניכי הנתבעת 2, הוריהם, ולהערכתו והוקרתו של הצוות המנהלתי והמקצועי של הנתבעת 2 , וזאת לאור ההשקעה וההתמדה הרבה בתפקידו הנ"ל ומקצועיותו הגבוהה במיוחד.

6 קיום יחסי עובד – מעביד

6.1 התובע סווג ע"י הנתבע 1 באופן מלאכותי כ"קבלן עצמאי"; ברם לא היה כזה כלל וכלל. התובע עבד אצל הנתבעת 2 באופן קבוע במשך 53 חודשים. יתרה מכך : מהותם המשפטית של היחסים בין הצדדים לא נקבעת עפ"י השם בו בחרו לכנות את יחסיהם אלא לפי המהות האמיתית של היחסים.

6.2 התובע היה משולב בצורה מלאה אצל הנתבעת 2 :

6.2.1 התובע עבד כמאמן בכיר וראשי וראש הצוות המקצועי אצל הנתבעת 2.

6.2.2 התובע העביר שיעורי ג'ודו לחניכים בימים ושעות קבועות , לשלוש קבוצות של חניכים . מתחילים , בינוניים , ומתקדמים נערים ובוגרים.

בימים ג' בין השעה 16: 45 – 17: 30, קבוצה ו, בין השעה 18: 30-17: 30 קבוצה 2 בין השעה 18: 30-20: 00 שיעור כפול לבוגרים.

בימי ו' בין השעות 14: 45-14: 00 קבוצה 1 , בין השעות 15: 30-14: 45 קבוצה 2 ובין השעות 17: 00-15: 30 קבוצה 3 שיעור כפול .

יוגדש כי התובע תמיד הקדיש זמן נוסף ואם התחיל השיעור באיחור תמיד קבלו התלמידים תוספת זמן ולא החסירו.

סה"כ שעות הדרכה שבועיות 6.5 ש"ש.

6.2.3 כל מערכת היחסים בין התובע לנתבעים הוגדרה תמיד כמערכת יחסי עבודה. מסמכים שהוחלפו בין הצדדים הוכתרו בכותרות השייכות ללקסיקון דיני העבודה כגון "הסכם עבודה", המגדיר את "נוהל העבודה במקום והבטחת יחסי

- עבודה בין הצדדים" וכן מכתב המורה על "הפסקת עבודה" ו"תשלום משכורת" כיוצ"ב.
- 6.2.4 עבודתו של התובע בוצעה אצל הנתבעת 2, או במקומות בהם הנתבעת 2 וספורטאיה התחרו בו.
- 6.2.5 התובע עבד בשיתוף פעולה עם עובדים אחרים אצל הנתבעת 2: כגון שיתוף פעולה עם הצוות המקצועי שפעל אצל הנתבעת 2, בכל הקשור לתכנון תוכניות עבודה ויציאה לתחרויות בהם השתתפה הנתבעת 2.
- 6.2.6 הנתבע 1 בדק ופיקח באופן פעיל על עבודת התובע, עמד על כך שידייק בשעות האימון והקפיד על לבוש מתאים. הודעה על העדרות היתה צריכה להמסר לנתבע 1 ישירות
- 6.2.7 הנתבע 1 פיקח על עבודתו של התובע, בין היתר, קבע את שעות, ימי העבודה ומועדי הגעתו של הנתבע למקום העבודה ולתחרויות וכן את אורך האימונים.
- 6.2.8 הנתבע 1 קבע סנקציות ועונשים במקרה של הפרת נוהלי העבודה אצל הנתבעת 2.
- 6.2.9 הציוד והאמצעים בהם השתמש התובע לשם ביצוע עבודתו סופקו ע"י הנתבעים, למעט ציוד נוסף אותו הביא התובע מיוזמתו למקום העבודה, אשר טרם הושב לו.
- 6.2.10 הנתבעת 2 דרשה ושלחה את התובע להשתלמויות מקצועיות על מנת לשמור על רמת מקצועיותו והמוניטין של הנתבעת בדומה למועדונים אחרים השולחים נציגים מטעמים.
- 6.2.11 תנאי השכר נקבעו מראש בין הצדדים. התובע היה זכאי לקבל לא פחות משכר עבודת מאמן ג'ודו בכיר במעמדו 120 ש"ח לשעה ובגין שיעורים בפועל. אומנם התובע מעולם לא דקדק ובדק בציציות של הנתבע 1 עובר לחודש נובמבר 2002, וסמך על דרך חישוביו באופן מלא. אך כיום מתברר כי הנתבע 1, לא ערך התחשבות עם התובע כראוי בקשר עם שכרו וקיפח ממנו תנאים בסיסיים וזכויות קוגנטיות המגיעים לו על פי חוק.
- 6.2.12 תשלום שכר עבודתו של התובע נקבע לפי שעות העבודה החודשיות שעבד בפועל כאשר התובע החזיק ב- 16% משרה, 6.5 ש"ש לפי תמורה לשעת עבודה של מאמן בדירוג בסך של 120 ש"ח לשעה או 3276 ש"ח בחודש בגילום.
- 6.2.13 שכרו של התובע לפי דרישתו החד משמעית של הנתבע 1 שולמה לו באמצעות חשבוניות של חברה של התובע, וזו היתה דרישתו של הנתבע 1 בשל הרצון להקטין עלויות בכך גם מנע ממנו את התשלומים בעבור שעות עבודה ונסיעות ולבסוף גם פיטר אותו מבלי לשלם לו המגיע לו.

מצ"ב החשבוניות אשר סופקו לנתבעת במהלך שנת עבודתו האחרונה של התובע נספח ד'

- 6.3 לפיכך ובהתקיים כל רכיבי "מבחן ההשתלבות" קיימים יחסי עובד – מעביד לכל דבר ועניין, בין התובע לנתבעים וכך גם בהתקיים מבחני הפיקוח והשליטה והשירות האישי.
- 6.4 אשר על כן פנה התובע לנתבעים במכתב דרישה בדבר זכויותיו הקוגנטיות להן הינו זכאי בשל היותו עובד של הנתבעים, ולמכתב זה השיבו האחרונים במכתב תשובה שאינו משיב כלל לגופו של עניין.

מצ"ב מכתב הדרישה והתשובה ומסומנים כנספחים ה'.

7 אי תשלום שכר עבודה

חודש ינואר

- 7.1 התובע זכאי לשכר עבודה מלא בגין חודש ינואר 2003. בחודש זה ביצע התובע את עבודתו לכל דבר ועניין, ובין היתר ערך אימונים כסדרם עד לקבלת ההודעה, למעט אימון אחד אשר בוטל מיוזמתו של הנתבע 1. הנתבע 1 אינו מכחיש חבות זו. אך יחד עם זאת הודיע לנתבע באמצעות עו"ד במכתב מיום 3.3.03 כי התשלום המגיע לו קוזז כנגד נזקים אשר גרם להם התובע ללא פירוט.
- 7.2 אי תשלום שכר עבודה בגין חודש ינואר 2003 הינו מנוגד לחוק הגנת השכר, התשי"ח – 1958.
- 7.3 לפיכך הנתבעים נדרשים לשלם **סך של 2730 ש"ח** (בעבור 7 ימי הדרכה) בצירוף הסכום המתקבל בגין הלנת השכר כחוק. לסכום זה יצורפו הפרשי הצמדה וריבית עד יום הגשת התביעה.

קייטנות

- 7.4 התובע זכאי לתשלום בגין הדרכה בקייטנות ספורט שהעביר אצל הנתבעת 2 במהלך התקופה בה עבד אצל הנתבעת, בחופשת הקיץ. הנתבעים התחייבו לשלם עבור הדרכה זו ותשלום זה נדחה בטענות שונות. לפיכך הנתבעים נדרשים לשלם סך של 1200 ש"ח בעבור כל קייטנה לאמור 4 חופשות, **בסך של 4800 ש"ח**, לסכום זה יצורפו הפרשי הצמדה וריבית עד יום הגשת התביעה.

תחרויות

- 7.5 התובע זכאי לתשלום בגין השתתפותו בתחרויות ואליפויות המועדון: לרבות אליפות הרצליה הפתוחה, אליפות מכבי ישראל, אליפויות ג'ודוקאן, אליפויות ישראל ותחרויות פנימיות שונות בהם השתתף.
- אי תשלום שכר בגין עבודה זו מנוגדת לחוק, ובין היתר מנוגדת לקביעתו של כבוד ביה"ד הארצי לעבודה **בע"ע 1182/02 תאופיק נ' עו"ד קאזיס**. כאמור התובע הינו מאמן מוסמך והינו בעל נסיון מקצועי רב אשר נוכחותו בתחרויות הינה דרישה אשר הנתבע 1 טרח להגדירה כחלק מתנאי עבודתו (ראה ההסכם).
- מאחר והתחרויות נערכות בימי שבת וחג הרי ששכר העבודה המגיע בגינם הינו כפל השכר המגיע בגין שעת עבודה ולפיכך החישוב והתשלום הנתבע הינו:
- 4 שנים * 240 ש"ח לשעה * 6 שעות לתחרות בממוצע * 30 ימי תחרות בשנה סה"כ = **172,800 ש"ח** לסכום זה יצורפו הפרשי הצמדה וריבית עד יום הגשת התביעה.

8 סיום עבודת התובע ופיצויי פיטורים

- 8.1 ביום 24.01.02 פוטר התובע מעבודתו ואף **קיבל מכתב פיטורין**.
- 8.2 בהתאם לקבוע בחוק פיצויי פיטורים התשכ"ג-1963 ותקנות פיצויי פיטורים (שיעורי פיצויי פיטורים לעובד בשכר) התשמ"ג-1983 על הנתבעים לשלם לתובע פיצויי פיטורים.
- 8.3 לפיכך, יש לחייב את הנתבעים לשלם לתובע סך של **14,310 ש"ח**. שכרו הקובע לענין פיצויי פיטורין של התובע הינו 3,240 ש"ח. שכרו הקובע, בהיותו עובד במשרה חלקית ועל פי שעות עבודה יחושב כדלהלן:

- הממוצע של שעות בחודש 27 שעות * 120 ש"ח לשעת עבודה, ולפיכך סכום פיצויי פיטורים להם זכאי התובע הוא: 3240 ש"ח.
היינו 53 חודשים * 3240 / 12 = 14,310 ש"ח.
- 8.4 משלא שולמו הפיצויים במועד, ביום 10.2.03 וכמובטח יווספו לתשלום פיצויי הלנה.
- 8.5 לחילופין, אפילו אם לא התקיימו יחסי עובד – מעביד, יש לחייב את הנתבעים לשלם לתובע סך זה וזאת בגין הפרת הסכם חוזי בין הנתבעים ובין התובע, שהינו מאמן ג'ודו שקשר את עתידו המקצועי בתחום הג'ודו ההישגי לטיפוח בני נוער כספורטאים מובילים במועדון של הנתבעת 2 והשקיע את מרצו, הקדיש מזמנו והעיקר מסירותו הרבה, אך פוטר ללא הודעה מוקדמת מספקת ו/או סיבה מספקת.
- 9 **פיצוי בגין פיטורים שלא כדין**
- 9.1 פיטוריו של התובע נעשו בחוסר תום לב, שכן כמבואר וכמפורט לעיל, חל שינוי מהותי ביחסו של הנתבע 1 אל התובע. פיטוריו של התובע נעשה ממניעים זרים ופסולים והכל למען הרחקתו בלבד, וסתימת פיו על דרך של פגיעה במקור הכנסתו והלבנת בפניו בפני אחרים והוצאת דיבה ולשון רעה בפני אחרים, באופן המונע ממנו לעבוד בעיר הרצליה.
- 9.2 כמפורט בסעיף 5 לעיל, מרגע שהחל התובע לגלות בפומבי השגותיו כלפי הנתבע 1 ואופן ניהולה של הנתבעת 2 ע"י הנתבע 1, שם לו הנתבע 1 למטרה להדיר רגלי התובע ממקום עבודתו ולחבל בעתידו המקצועי של התובע. נסיון פיטורין ראשון ארע ביום 6.12.02 (ראה המכתב בנספח ב').
- 9.2 יתרה מכך המכתב המודיע על הפסקת עבודתו של התובע מציין סיבות שונות ומשונות להפסקת העבודה, וממילא אינן מהוות הנמקה או סיבה מספקת להפסקת עבודתו של מאמן בכיר כתובע. הלכה למעשה הסיבה היחידה להפסקת העבודה, אשר נכתבה ע"י הנתבע 1 באותיות של קידוש לבנה הינה " **כנוס ישיבה דחופה עם צוות הנתבעת 2 ע"י התובע, כאשר הנתבע 1 שהה בחו"ל, המהווה צעד שפל וחתרני נגדי אישית**". היינו סיבה שאינה קשורה לתפקודו ו/או התנהלותו של התובע כעובד, אלא תסביך הרדיפה של הנתבע 1 דווקא.
- 9.3 הנתבע 1 ניסה לדלות ממוחו הקודח אמתלה כלשהי שתהווה "סיבה מספקת" לפיטוריו של התובע שכן ברור, כי העובדה שהתובע חולק על דעתו של הנתבע 1 באשר לאופן הניהול היא הסיבה היחידה לפיטוריו ואין בלתי!
- 9.4 כפי שצויין כבר הגדיל לעשות הנתבע 1 כאשר התנהג באופן פוגעני ומעליב כלפי התובע, שהחל להפגין בפרהסייה ביטויים מעליבים של זלזול על התובע במטרה לפגוע בשמו הטוב וביושרו המקצועי של התובע, הן בפני הצוות המקצועי וחברי הנהלת הנתבעת 2 והן בפני חניכים והוריהם, ומאוחר יותר כמתברר בפני חברי איגוד הג'ודו והפעילים בענף ואף בתוך עיריית הרצליה. התנהגות משמעותה הוצאת דיבה ולשון הרע, כשכל כוונתו היתה לפגוע בתובע באופן אישי ולהביכו מול אחרים.
- 9.5 לאור האמור לעיל, פיטר הנתבע 1 את התובע בחוסר תום לב ובהעדר סיבה מספקת. מנסיבות המקרה אף עולה כי סיבת הפיטורים הינה בניגוד לחוק יסוד: "כבוד האדם וחירותו", שכן אין פוגעים בכבודו של אדם וכל אדם זכאי להגנה על כבודו.
- 9.6 כאמור התנהלות הנתבע 1 בדרכו הקלוקלת הינה בניגוד לחובת תום הלב ו/או בניגוד לדרך המקובלת.
- 9.7 כתוצאה מהפיטורים, שנעשו בהעדר סיבה מספקת, תוך השפלות חמורות כאמור, על הנתבע לשלם לתובע פיצויים בשל עוגמת הנפש, שנגרמה לו ובגין נזיקין לא ממוניים:
- 9.7.1 פגיעה בשם הטוב ופגיעה ביושר המקצועי והוצאת דיבה בסך של 300,000 ש"ח.

<p>9.7.2 התובע זכאי לקבל פיצויים בסך 50,000 ש"ח בגין מוניטין שהביא עמו התובע , תוך שימוש בשם התובע לצרכי פירסום וקידום עסקי הנתבעת 2 מבלי ששולמה לו תמורה כלשהיא על כך. התובע קיבל פעמיים ומשני ראשי עיר שונים אותות הוכרה על פועלו למען ילדי העיר הרצליה.</p>	
<p>9.9 בנוסף, על הנתבעים לפצות את התובע גם על הנזק הממוני כתוצאה מאובדן השתכרות במהלך שנת לימודים שהופסקה ביוזמת הנתבע 1. עבודת התובע דומה לעבודת מורה בבית ספר כאשר תוכנית האימונים נקבעת לשנה ספורט ע"כ הפסקת אימונים בחודש ינואר כמוה כהפסקת לימודים באמצע השנה, כאשר מקומות בהם קיימים חוגים סגורים בד"כ עד לשנת הלימודים הבאה לפיכך ראוי התובע לקבל מידי הנתבעים בין מכח יחסי העבודה ובין מכח הסכם חוזי ביניהם פיצויים בשווי של 5 חודשי עבודה עד לסוף יוני 2003. סה"כ נזק ממוני 16,200 ש"ח לפי חישוב כדלהלן: 5 חודשי אובדן השתכרות * 3240 ש"ח.</p>	
<p>9.10 לחילופין, פיצויים בשל פיטורין שלא כדון, מזכה את התובע בפיצויים לפחות בגובה פיצויי הפיטורים שהיה זכאי להם אילו היה עובד.</p>	
<p>10 הודעה מוקדמת</p>	
<p>10.1 בניגוד לקבוע בחוק הודעה מוקדמת לפיטורים והתפטרות, התשס"א – 2001, הנתבע 1 הודיע לתובע על פיטוריו מיד עם כניסתם לתוקף, ואילו לפי החוק זכאי התובע להודעה מוקדמת בת חודש ימים. כך נקבע גם בהסכם בין הצדדים.</p>	
<p>10.2 אשר על כן יש לחייב את הנתבעים בפידיון חודש עבודה מלא וזאת בסך של 3,240 ש"ח.</p>	
<p>11 חופשה שנתית</p>	
<p>11.1 בניגוד לקבוע בחוק חופשה שנתית, התשי"א – 1951, לא קיבל התובע חופשה בתשלום.</p>	
<p>11.2 אשר על כן, על הנתבעים לשלם לתובע פידיון חופשה לפי החישוב של חלק המשרה ביחס ל- 200 ימי עבודה. וזאת על פי סעיף 3 (ב) (2) לחוק הנ"ל: התובע עבד 30 ימי תחרות, 36 ימים בחופשת הקיץ ועוד 84 ימים במהלך שנת האימונים במהלך 10 חודשים = סה"כ 150 יום בשנה $150/200$ (ימי עבודה בשנה) * 14 (ימי חופשה בעד כל שנה) * $4 = 42$ ימים. בגין השנה החמישית $150/200 * 5/12$ חודשי עבודה בפועל * $16 = 5$ ימים ובסה"כ 47 ימי חופשה * 450 ש"ח ערך יום עבודה, ובסה"כ 21,150 ש"ח בגין פדיון דמי חופשה.</p>	
<p>12 דמי הבראה</p>	
<p>12.1 בהתאם לקבוע בצו הרחבה בדבר השתתפות המעביד בהוצאות הבראה ונופש התובע זכאי לקבל מידי שנה דמי הבראה.</p>	
<p>12.2 לפיכך, התובע הינו זכאי לתשלום דמי הבראה בסך של 1276 ש"ח לפי החישוב כדלהלן: 16% (היקף משרה של התובע) * 26.5 ימי הבראה * 301 ש"ח = $1,276$ ש"ח.</p>	
<p>13 נסיעות</p>	
<p>13.1 התובע מתגורר בתל אביב ומקום עבודתו אצל הנתבעת 2 היה בהרצליה, לפיכך כקבוע בצו הרחבה בדבר השתתפות המעביד בהוצאות נסיעה לעבודה וממנה, זכאי התובע החזר נסיעות בסך של 20.76 ש"ח ליום עבודה.</p>	

13.2 הנתבעת 2 מעולם לא שילמה לתובע החזר נסיעות ועל כן יש לחייבה בסך של 9,242.35 ש"ח לפי החישוב כדלקמן :
 כמפורט בסעיף 4.1 לעיל, התובעת עבדה פעמים בשבוע ובהתייחס לכך :
 $20.76 \text{ ש"ח} * \text{פעמיים בשבוע} * 4 * 53 \text{ חודשי עבודה} = 9,242.35 \text{ ש"ח}$.
 נסיעות לתחרות
 $30 \text{ ימים} * 20.76 \text{ ש"ח לכל כיוון} = 1,245.60 \text{ ש"ח}$
סה"כ נסיעות שלא שולמו 10,487.95 ש"ח.

14 בכל מקום בו נאמר "הנתבעים" בכתב תביעה זה, ו/או מי מטעמם במשמע.

15 כל הטענות בכתב התביעה הנן חילופיות /או מצטברות לפי הקשר הדברים והדבקים.

16 לבית הדין הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זו.

16 הסעדים הנתבעים

אשר על כן, מתבקש כבוד בית הדין לזמן את הנתבעים ולחייבם במאוחד ובנפרד בתשלום כל הסכומים המפורטים להלן **בסך של 596,994 ש"ח** :

- 16.1 לחייב את הנתבעים בתשלום שכר עבודה של חודש ינואר 2003 ע"ס 2,730 ש"ח .
- 16.2 לחייב בתשלום בגין אי תשלום בעבודה בקייטנות בסך של 4800 ש"ח.
- 16.3 לחייב בתשלום בעבור שעות עבודה בתחרויות בסך של 172,800 ש"ח
- 16.4 פיצויי פיטורים ע"ס 14,310 ש"ח
- 16.5 פיצויים בגין פיטורים שלא כדין ופגיעה בשם הטוב ע"ס 300,00 ש"ח .
- 16.6 פיצויים בעבור מוניטין ושימוש בשם התובע לפרסום בסך 50,000 ש"ח.
- 16.7 פיצויים בעבור אובדן השתכרות במהלך שנת לימודים בסך 16,200 ש"ח.
- 16.8 הודעה מוקדמת ע"ס 3,240 ש"ח .
- 16.9 דמי חופשה ע"ס 21,150 ש"ח .
- 16.10 דמי הבראה ע"ס 1276 ש"ח .
- 16.11 החזר נסיעות ע"ס 10,488 ש"ח .

לחייב את הנתבעים בתשלום פיצויי הלנת שכר ו/או הלנת פיצויי פיטורין ו/או פיצויי הפרשי הצמדה וריבית על כל אחד מן הסכומים לעיל, ממועד היווצרות העילות ועד לתשלומם בפועל, הכל לפי העניין.

בית הדין הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעים בתשלום שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק והוצאות משפט בתוספת ריבית והפרשי הצמדה.

רונית סגל פרנק, עו"ד
 ב"כ התובע